

Eind januari kwam er een email binnen bij EuroDusnie voor aktiegroep T.A.A.R.T. Agent Apple van the Biotic Baking Brigade (BBB) deed Nederland aan, alvorens hij naar een Earth First gathering ging in Londen. Dit was voor ons een mooi moment om recepten uit te wisselen en eens even te kijken hoe het staat met de pie movement in Amerika. Op hetzelfde moment dat wij een gesprek hadden met Agent apple zijn er 3 personen getaart op een Canadese conferentie over genetisch manipulatie.

The Pie is the limit!

Agent apple is zelf aktief bij een anarchistische organisatie in San Fransisco, deze organisatie houdt zich o.a. bezig

activisten in de voortuin van dezelfde persoon een pop gemaakt. Ze belde aan en toen deze persoon de deur open deed werd de pop in de fik gestoken.

leider van de Biotic Baking Brigade

Deze persoon heeft een tijd lang niets meer van zich laten vernemen. In een tweede geval ging het om de directeur van Monsanto die een bezoek bracht aan San Fransisco. Het idee was om in deze taart een dosis te verwerken van het landbouwgif 'roundup', wat Monsanto ontwikkeld had en wat volgens hen heel onschadelijk zou zijn. Maar dat werd op het laatste moment toch maar afgeblazen. Wat BBBers wel deden was het volgende: nadat de directeur met succes getaart was werd een anoniem telefoontje gepleegd naar het hoofdkantoor van Monsanto waarin werd gemeld dat in de taarten een flinke dosis van dat onschadelijke verdelingsmiddel zat verwerkt. De mensen bij Monsanto flipten compleet en hebben de verdere bezoeken van mensen van Monsanto aan San Fransisco afgelast.

met anti-fascisme, anti-sexisme, Food Not Bombs, dierenrechten en last but not least taarten. Wij hebben een aantal vragen aan hem gesteld waar T.A.A.R.T. ook veel over nagedacht heeft.

- * Is in sommige gevallen taarten gooien niet een te ludiek aktiemiddel?
- * Hoe ga je om met de media?
- * Weegt de publieke opinie zwaar mee als jullie een doelwit uitzoeken?

Is in sommige gevallen taart gooien niet een te ludiek aktiemiddel?

Sommige personen die verdienen geen taart maar die verdienen een steen tegen het hoofd. Ook hier liepen zij regelmatig tegenaan.

De eerste keer dat ze hier tegenaan liepen was met een professor die zich al 15 jaar bezighield met vivisectie en deze persoon zou een lezing komen geven op een universiteit in San Fransisco. Voor deze gelegenheid werden een tweetal taarten bereid met een bodem die zo hard was als steen en een bloedrode vulling er op. Uit het taartengooi-bestand werd een persoon gezocht die een goede werp-arm had. Hiervoor kwamen ze terecht bij een voormalig pitcher (werper bij honkbal). De professor werd geraakt tijdens zijn lezing en sloeg zo hard achterover van de klap van de taart dat hij bijna onderuit ging, hij werd daarna nogmaals hard getroffen. 's Avonds hadden andere

nu alles in eigen hand genomen. Er wordt zelf een video gemaakt met interviews en beelden van de aktie die naar tv-zenders wordt gestuurd. Daarnaast wordt bij iedere vraag van een krant, radio of tv voor een interview gekeken wat er mee te doen. Nu wordt het aktiemiddel zelf

steeds minder belicht en meer de achterliggende ideeën.

Weegt de publiek opinie zwaar mee als jullie een doelwit uitzoeken? Even een hypothetisch voorbeeld: De Nederlandse koningin komt naar Leiden. Zij is erg geliefd bij 'het volk'. Zou dat een reden zijn voor jullie om niet toe te slaan?

In principe moet je je niets aantrekken van de publieke opinie als je maar heel zeker van je zaak bent. Als je je iets zou aantrekken van de publieke opinie dan zou je in een rijtjeshuis moeten gaan wonen en je mond houden. Maar het is wel iets waar je rekening moet houden. Bij de burgermeester van San Fransisco had een lang over na gedacht. Deze persoon benadrukt in elke toespraak, die hij geeft dat hij nog samen met Martin Luther King in demonstraties heeft meegelopen. Maar nu is het een ongelooflijke rechtse klootzak die pleit voor de zelfde dingen als waar Coebbels voor pleitte in de Tweede Wereldoorlog.

Maar ze waren niet treurig en zeiden tegen alle taartgooiers in de wereld: "let a million pies fly!"

Kijk eens op internet www.asis.com of surf www.dsl.nl/eurodusnie en kijk bij de TAART-link.

Inhoud

2. Eurocorner
4. De tegencultuur van links?!
5. Gratis trein; Wereldwijd...
6. Attac; Intern
8. Niets is hier echt
9. Derde weg

Deze aktie zou als het niet goed opgepikt zou worden door de media afgegaan kunnen worden als een racistische aktie. Een drietal taarten troffen de burgermeester in zijn gezicht. Eén van zijn bodyguards zorgde ervoor dat hij ook nog struikelde en zijn enkel verzakte wat later de drie taarten gooiers(sters) werd aange-rekend. Eén van de bodyguards werd zo agressief dat hij bij een van de taartgooiers een sleutelbeen brak. Alle drie de personen werden gearresteerd en moesten voorkomen. In de

Hoe ga je om met media? In Nederland was het zo dat er vooral gekeken werd naar het aktiemiddel zelf en niet naar de achterliggende gedachte.

In het begin was dit ook met de Biotic Baking Brigade het geval. Er werd alleen naar de aktie gekeken, en vooral de wat progressievere media liet het afweten.

De verdere bezoeken van Monsanto aan San Fransisco werden afgelast

zeer negatieve manier verslag van de taartakties. Om dit te voorkomen wordt nu alles in eigen hand genomen. Er wordt zelf een video gemaakt met interviews en beelden van de aktie die naar tv-zenders wordt gestuurd. Daarnaast wordt bij iedere vraag van een krant, radio of tv voor een interview gekeken wat er mee te doen. Nu wordt het aktiemiddel zelf

Dusnieuws wordt uitgegeven door het anarchistisch collectief EuroDusnie.

Het Kantoor aan de Boerhaavalaan 345 is dagelijks geopend van 14.00 tot 17.00 uur. Telefoonnummer 071-5173019.

Weggeefwinkel, Hooglandse Kerkgracht 4, van woensdag tot en met vrijdag van 14.00 tot 17.00 en donderdag tot 21.00, en zaterdag van 11.00 tot 17.00 uur. Telefoonnummer: 071-5136955.

Betcafe Las Vegas, Koppenhinksteeg 2b en 2c open op woensdag van 18.00 tot 23.00 uur. Zelfde telefoonnummer als de weggeefwinkel.

De voedsel coöperatie en de Politieke informatie winkel zijn sinds kort onder de naam 'Regengif' iedere woensdagavond van 19.30 tot 20.30 en iedere zaterdag van 14.00 tot 17.00 uur geopend in de Koppenhinksteeg 2c.

Redactie Dusnieuws
Postbus 2228
2301 CE Leiden
Tel/Fax: 071-5173019
Email: eurodusnie@dsl.nl
Homepage: www.dsl.nl/eurodusnie

Drukkerij
Mostert en van Onderen!
Langegracht 61, 2312 NW Leiden
Z oplage 1000 stuks

Giro Nummer : 3184679
EuroDusnie
o.v.v. 'Dusnieuws' en je naam en adres en aantal.

Abonnementen: Dusnieuws is en blijft gratis, voor de produktie van het blad zijn wij echter afhankelijk van donateurs. Kun je wat poen missen stort dan gul. Wil en kun je meer kranten verspreiden geef dat dan even door aan de redactie. Dusnieuws is te vinden in de meeste infowinkels, en alternatieve boekwinkels en uitgaans gelegenheden. Je kunt je ook op de digitale Dusnieuws abonneren door aan ons een mailtje te sturen, je wordt dan ook regelmatig op de hoogte gehouden van het EuroDusnie programma.

De redactie heeft altijd interesse in artikelen als ze maar niet beginnen met de diktatuur van de vrije markt maar wel als er tenminste drie keer het woord 'wereldrevolutie' in voorkomt. Stukken graag zonder lay-out w grappjes gewoon als *.txt of sh doc-file mailen of uitgeprint opsturen naar bovenvermeld adres. Dusnieuws is copyright-vrij. Dus neem over wat je wil.

De **deadline** voor Dusnieuws 20 is **14 maart**.

Alle artikelen in de Dusnieuws worden geschreven op persoonlijke titel.

Eurocomer

Hervorming en uitbreiding van de EU

Een misschien weinig spectaculair maar toch wel belangrijk onderwerp is dat van de institutionele hervorming en uitbreiding van de EU. Vrijwel geruisloos is in Brussel op 14 februari een begin gemaakt met een Intergouvernementele Conferentie (IGC), waar ministers, maar vooral veel ambtenaren een nieuw EU-verdrag gaan ontwerpen. Dit is nodig in verband met de uitbreiding van de EU naar het Oosten en het Zuiden: er komen zoveel nieuwe landen bij dat de huidige stemverhoudingen en de opbouw binnen de instituties niet meer gehandhaafd kunnen worden.

Machtsverhoudingen

De institutionele hervormingen spitsen zich toe op drie thema's. In de eerste plaats gaan de stemverhoudingen tussen de lidstaten binnen de Raad van Ministers veranderen. Tot nu toe is het zo dat de kleinere EU-landen hier relatief veel te zeggen hebben. Als het aan de grotere lidstaten ligt gaat dit veranderen, omdat men vreest dat door de komende toetreding van veel kleine landen er anders een onwerkbaar situatie zal ontstaan. De kleine landen zullen hun huid natuurlijk duur verkopen en dat kan misschien op het tweede punt van de hervormingen: de strijd om het aantal commissarissen. De 15 lidstaten werken op het ogenblik met 20 commissarissen: de meeste landen hebben er één, de grootste twee. Om te voorkomen dat als gevolg van de uitbreiding de Commissie uit zijn voegen barst van de commissarissen moet er een ander systeem komen. Er lijkt nu een soort consensus te gaan ontstaan over één commissaris per lidstaat, iets wat de kleine landen wel zien zitten. Een mogelijkheid is ook dat het aantal commissarissen wordt beperkt tot bv. 15 waarbij dan een soort roteringsstelsysteem wordt toegepast. Ook de zettelverdeling binnen het Europees Parlement zal veranderd moeten worden, om te voorkomen dat hier over een paar jaar bijna 1000 afgevaardigden zitten.

Een derde punt dat binnen de EU zeer gevoelig ligt is de manier van stemmen binnen de Raad van Ministers. Over de meeste onderwerpen wordt nog steeds met unanimité beslist, waarbij individuele lidstaten de mogelijkheid hebben van een vetostem. Als de EU over een paar jaar uit meer dan 25 landen bestaat is men bang dat er op deze manier niets meer besloten kan worden. In theorie is iedereen daarom wel voorstander van het uitbreiden van het systeem van stemmen met "gekwalificeerde meerderheid". Dit komt er (in de huidige samenstelling van de Raad) op neer dat een voorstel wordt aangenomen als 71 procent voor is. In de praktijk zal dit toch een zeer moeizame discussie worden want veel landen zijn bevreesd dat hun soevereiniteit op bepaalde terreinen zal worden aangetast. De Engelsen hebben al gezegd sowieso tegen meerderheidsbeslissingen te zijn op de terreinen defensie, grenscontroles en belasting. De kans is groot dat de lijst van terreinen waarop gestemd wordt met gekwalificeerde meerderheid slechts wordt uitgebreid met enkele relatief minder belangrijke onderwerpen.

Flexibiliteit

Een onderwerp dat ook aan de orde komt op de IGC, en dat het functioneren van de EU drastisch kan veranderen, is dat van de flexibiliteit, ook wel genoemd "versterkte samenwerking". Dit komt er op neer dat een aantal EU landen de mogelijkheid moet hebben om op een bepaald terrein onderling afspraken te maken, terwijl de rest van de lidstaten "achterblijft". Voorstanders van dit

Eurocomer

systeem wijzen erop dat besluitvorming op die manier een stuk efficiënter kan gaan; tegenstanders zijn bang dat het kan leiden tot een twee- of driedeling binnen de Unie. Een voorbeeld van die flexibiliteit is de Economische en Monetaire Unie (EMU): van de vijftien lidstaten zijn er vier nog niet aangesloten bij "euroland" omdat ze nog niet mochten (Griekenland) of wilden (Zweden, Engeland, Denemarken). Binnen het flexibele systeem kunnen die landen dan later toetreden. Ook met betrekking tot het EU lidmaatschap zou flexibiliteit kunnen worden ingevoerd: sommige landen willen of kunnen misschien geen "echte" lidstaten worden maar een soort halve lidstaten die via een associatieverdrag aan de EU verbonden worden. Flexibiliteit was altijd een omstreden onderwerp maar steeds meer machtige Europese politici zoals d'Alema, Schröder en Chirac zijn voor dus zal het in de toekomst wel meer toegepast worden.

De uitbreiding

Europese politici staan onder druk om deze institutionele hervormingen of vormen van flexibiliteit door te voeren vanwege de komende uitbreiding van de EU. Het staat vrijwel vast dat de Unie binnen tien jaar twaalf extra landen zal hebben, en misschien nog wel meer. Vanaf 1998 wordt er al over toetreding onderhandeld met Polen, Tsjechië, Hongarije, Estland, Cyprus en Slovenië. Rond het jaar 2003 zullen deze landen definitief lid worden. Ze moeten dan trouwens nog een aantal jaren economisch en financieel "gedrild" worden om de euro te mogen invoeren. Daarnaast zijn nog eens zes landen op de top van Helsinki, drie maanden geleden, uitgenodigd ook lid te worden. Dit zijn Roemenië, Bulgarije, Litouwen, Letland, Slowakije en Malta. Met deze landen wordt sinds februari onderhandeld en als alles goed gaat kunnen ze niet lang na de bovengenoemde "kopgroep" lid worden van de EU. Het valt niet uit te sluiten dat met andere landen ook nog onderhandelingen begonnen worden, bv. met Turkije, Oekraïne of Albanië.

Het Verdrag van Nice

De onderhandelingen over de institutionele hervormingen en de uitbreiding worden geleid door de Portugezen, die in het eerste deel van dit jaar voorzitter zijn van de EU. Het is de bedoeling dat de onderhandelingen in december uitmonden in het Verdrag van Nice, onder Frans voorzitterschap. Het zit er dik in dat veel extreemrechtse en conservatieve krachten gaan klagen over verlies van soevereiniteit en de vorming van een "superstaat", als er in het Verdrag van Nice vergaande afspraken worden vastgelegd over bv. meerderheidsbesluitvorming. Rechtse en extreemrechtse partijen, maar bijvoorbeeld ook de conservatieven in Engeland, spelen graag populistisch in op de angst voor een centralistisch geleid "Verenigde Staten van Europa", dat de soevereiniteit van de landen zal uithollen, de cultuur kapot zal maken etc. Ook is het bekend

R Ok, we hebben dan wel geen pak aan maar het leek toch wel een beetje op het plaatje hier beneden. De avond dat de artikelen van de Dusnieuws werden gelezen en gecorrigeerd in de computer. Zeven mensen in het kantoor op de Boerhaavalaan. Er is weer heel wat te lezen en te overdenken na deze Dusnieuws. Niets over Groen Front in dit periodiek. Na hun mijns inziens geslaagde actiedagen is heel wat onzinnigs over Groen Front geschreven. In de volgende editie van het actieblad Ravage kan je echter een uitgebreide reportage tot je nemen met beschrijvingen van de ontruimingen, foto's en nu eindelijk eens het verhaal **WAAROM** Groen Front nu eigenlijk tegen de aanleg van de Betuwelijn is. Ik kan hun motivatie wel een beetje raden maar het is me toch nooit echt duidelijk geworden. Maar goed, genoeg reclame gemaakt voor de Ravage! Kom begin april naar ons driejarig feest! Nog meer tips: gooi eens wat vaker een steentje! Dat doet een mens, én evt. de dier, goed! en wordt lid

van de Dusnieuws dan kunnen we blijven bestaan. Stort onbeheerst op giro 3184679, o.v.v. 'Dusnieuws' en je naam, adres en aantal.

Problemen voor Prodi

De voorzitter van de Europese Commissie Romano Prodi wordt nog altijd achtervolgd worden door verhalen over corruptie en vriendjespolitiek in de tijd dat hij nog in de Italiaanse politiek zat. Al in de vorige Dusnieuws werd kort bericht over diverse fraudezaken waar Prodi bij betrokken zou zijn geweest. Onlangs is er weer een rapport verschenen over Prodi's schimmige verleden, geschreven door de Italiaanse accountant Renato Castaldo.

Het 21.000 pagina's tellende rapport gaat over de privatisering van Italgel, een onderdeel van het staatsbedrijf IRI waar van Prodi in de jaren 1993-94 directeur was. In het rapport wordt Prodi en zakelijke partners van hem beschuldigd van fraude, vriendjespolitiek en "criminele samenzwering" in verband met de verkoop van het bedrijf Italgel. Het bieden op het bedrijf zou frauduleus zijn verlopen, waarbij de Zwitserse multinational Nestlé zou zijn bevoorrecht.

De schandalen rond de verkoop van Italgel zijn al twee jaar geleden begonnen. Het rapport van Castaldo, dat is overhandigd aan de rechters, is niet

openbaar. Insiders hebben echter beweerd dat de inhoud ervan "extreem serieus" is. Prodi ontkent alle aantijgingen en beweert dat de verkoop van Italgel correct is verlopen. De rechters zullen beslissen of ze Prodi gaan aanklagen of de zaak laten vallen.

Volgens Prodi's vrouw Flavia is de hele zaak een onderdeel van een politiek gemotiveerde hetze tegen de naam Prodi. Ook een mogelijk geval van fraude waar ze zelf bij betrokken is zou op deze manier te verklaren zijn. In 1998 leidde Flavia Prodi een onderzoeksinstituut genaamd Iriss, dat demografisch en economisch onderzoek

uitvoert in opdracht van steden. Een aantal steden in de Italiaanse provincie Modena klaagt nu dat met zo'n 100.000 gulden dat betaald is voor economisch onderzoek nooit iets gedaan is; een eindrapport is in ieder geval nooit verschenen. Volgens Flavia Prodi is er sprake van een kleine verfraging.

Echtgenoot Romani Prodi probeert in tussen het blazen van de EU een beetje op te poetsen. Twee maanden geleden ontstond nogal wat negatieve publiciteit door plannen van de Europese Commissie de publieke toegankelijkheid van EU-documenten flink aan banden te leggen (zie vorige Dusnieuws). Om dit een

beetje goed te maken heeft Prodi nu beloofd al zijn eigen correspondentie op zijn persoonlijke website openbaar te maken. Uit navraag blijkt dat niet al zijn officiële correspondentie openbaar zal worden, maar wel wie hij op welke datum een brief heeft gestuurd. Volgens Tony Bunyan van de organisatie Statewatch betreft het hier een publiciteits stunt van Prodi, bedoeld om de aandacht af te leiden van de geheimhoudingsplannen van de Commissie. Plannen die eind januari officieel door de commissie als voorstel zijn aangenomen.

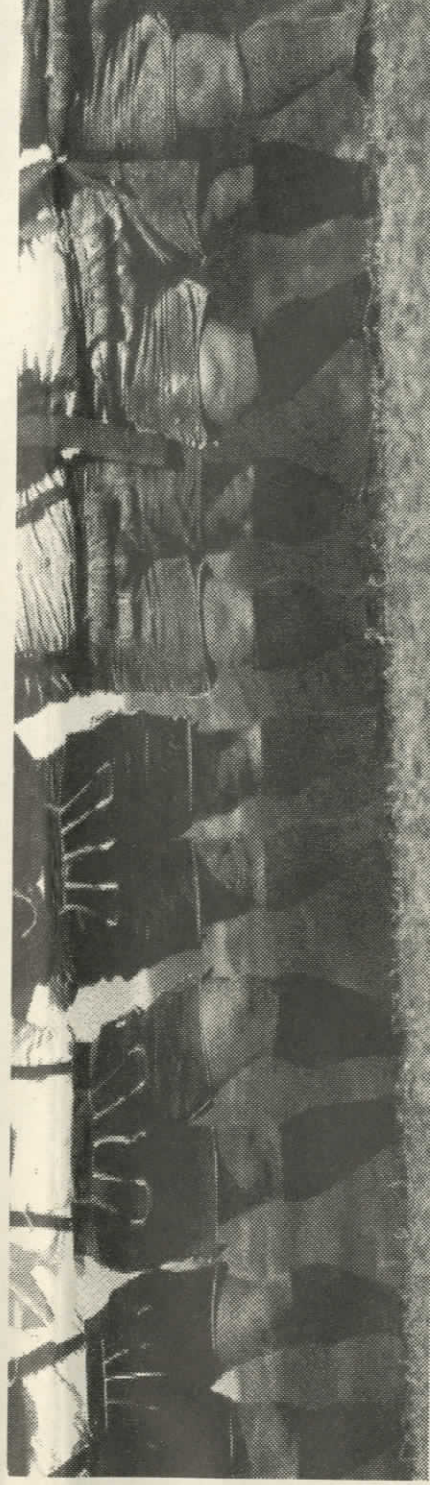
Blabla Blair

Ook Europa lijkt nu in de ban van de Nieuwe Economie: aangewakkerd door de digitale revolutie komt er geen einde aan de onstuimige groeicijfers en bedrijfswinsten (met uitzondering natuurlijk van de arme landen) en vindt er een ongekeerde consumptie-explosie plaats. Iemand die maar geen genoeg lijkt te krijgen van het gekakel over de Nieuwe Economie is de Engelse premier Tony Blair. Hervorming van de EU is hard nodig, aldus Blair, in verband met de Nieuwe Economie! Blair op het World

Economic Forum in Davos: "Blijft Europa in het oude sociale model van de jaren zestig en zeventig hangen, of erkent het dat de Nieuwe Economie een herziening van het economische beleid noodzakelijk maakt?"

Welke herziening Blair bedoelt valt natuurlijk niet moeilijk te raden: deregulering maar tegelijk meer ruimte creëren voor bedrijven en hoogtechnologische initiatieven ("anders raken we achter op de VS"), flexibilisering van de arbeidsmarkt en het herzien van de dure so-

stander" zegt Blair, "maar in de praktijk moeten we wachten tot onze economische cyclus parallel loopt met die van de rest van Europa." Hiermee bedoelt hij waarschijnlijk dat de economie van euroland die van Engeland eerst moet inhalen, anders valt het de Engelse bevolking niet uit te leggen dat ze voordeel kunnen hebben van de euro. De Engelsen gaan in een referendum stemmen over de euro. Volgens de laatste peiling is 63 procent tegen.

Europa militaire macht?

De plannen voor een gezamenlijke Europese defensiemacht beginnen steeds grotere vormen aan te nemen. Tijdens de Top in Helsinki (november 1999) kwam Tony Blair met het idee van een snelle Europese interventiemacht: vanaf 2003 moet het mogelijk zijn om binnen zestig dagen 60.000 Europese militairen naar een crisisegebied te sturen om daar humanitaire vredesactiviteiten te ontwikkelen. De reacties waren laaiend enthousiast en dus worden de plannen steeds verder uitgewerkt. Halverwege februari van dit jaar vond er een overleg plaats tussen de ministers van Buitenlandse Zaken van de EU, en op basis van afspraken in Helsinki werd in principe besloten tot oprichting verschillende politiek/militaire organen in het kader van de Europese defensie. Er komt een "Veiligheidscomité" met politieke vertegenwoordigers, een Militair Comité, en op termijn komt er ook een militaire staf in een crisisbunker in Brussel. Verdere formele beslissingen over

deze plannen worden genomen op het congres in Lissabon, in maart van dit jaar. Vrijwel zeker is inmiddels dat het ondergestoefte instituut West Europese Unie (WEU) geïncorporeerd zal worden in de nieuwe Europese defensiestructuur. De WEU doet op het ogenblik helemaal niets en maar tweederde van de EU lidstaten is er bij aangesloten. Vanaf november gaat dit veranderen als Javier Solana, ex NAVO baas en Hoge Vertegenwoordiger Extern- en Veiligheidsbeleid van de EU, leiding gaat geven aan de WEU. De NAVO trouwens staat buiten dit plan: het Europees leger zal buiten de NAVO om opereren. Wel zal op de een of andere manier NAVO-materiaal "geleend" moeten worden. De verhouding tot het reeds bestaande "Eurokorps" is nog vrij onduidelijk.

Het ziet er dus naar uit dat de Europese Unie ook een militaire macht gaat worden. De EU heeft met de gezamenlijke militaire structuur twee doelen: in de

eerste plaats wil men minder afhankelijk worden van de VS als er ergens militair moet worden ingegrepen. In de tweede plaats wil de Unie in de toekomst een krachtadiger buitenlands beleid gaan voeren, en dit moet ondersteund kunnen worden door een militaire macht. Dit alles moet natuurlijk samen gaan met een verdere ontwikkeling van de Europese wapenindustrie, iets wat ook inderdaad plaatsvindt. Onlangs werd met de fusie van de bedrijven DaimlerChrysler Aerospace (Duitsland) en Aérospatiale-Matra de grootste Europese wapenmultinational gecreëerd (EADS). De wapenindustrie hoopt natuurlijk dat het Europees leger de regeringen zal inspireren tot verhoging van de defensie-uitgaven. Op het ogenblik wordt er flink gelobbyd en gebevecht over de vraag of Europese landen nu Amerikaanse gevechtswapentuigen en raketten of Europese wapentuig moeten kopen, een discussie waar we hier niet op in zullen gaan.

Enthousiast geworden door alle plannen voor een gezamenlijke Europese militaire macht hebben Chirac en Schröder het plan gelanceerd ook een gezamenlijke Europese inlichtingendienst, compleet met Europese spionagesatellieten op te richten. Dit soort plannen komt wel vaker bovendrijven (zie bv. Dusnieuws 10) maar of ze ook werkelijk verdergaan dan een beperkte samenwerking tussen de Franse en Duitse inlichtingendiensten is onwaarschijnlijk. De Engelsen bijvoorbeeld zijn zeer kritisch over het plan: ze hechten teveel waarde aan hun speciale relatie met de Amerikaanse geheime diensten. De Amerikanen hebben, tot ergernis van andere Europese landen, via het afuisterstation in het Engelse Cheltenham toegang tot al het Europese fax-, telefoon en emailverkeer.

De Eurocorner werd deze keer uit allerlei bronnen bij elkaar geplunderd door David

De tegencultuur van links?!

Een opvatting die we binnen links vaak aantreffen is dat de mens in zijn huidige gedaante eerst en vooral het slachtoffer is van maatschappelijke structuren. Het huidige mondiale liberaal-kapitalistische systeem wordt hier als dé oorzaak van de wereldwijde onderdrukking van de mens gezien. Wilken wij de mens van het kapitalistische juk bevrijden, zo luidt de theorie, dan is het noodzaak dat we ons bovenal verzetten tegen dit systeem en al degenen die het vertegenwoordigen. Het systeem vertegenwoordigt hier primair het kwaad en moet logischerwijs dan ook primair bestreden worden. Dit in de hoop of overtuiging dat het uiteindelijk via een revolutie omver geworpen kan worden zodat we de beoogde vrijheid en gelijkheid kunnen bereiken.

Bij het bovenstaande model, wat vanzelfsprekend vele varianten kent, wil ik een aantal kanttekeningen plaatsen. Volgens mij is namelijk niet het systeem de primaire factor die de wereldwijde onderdrukking in stand houdt maar 'de mens' die voorafgaat aan de invulling van welk systeem dan ook. Cultuur blijft altijd een menselijk produkt. Dit heeft volgens mij als gevolg dat wanneer je blijvende verandering na wilt streven, je jezelf primair dient te richten op de verandering van de (individuele) mens en niet primair op de bestrijding van het systeem. Verandert de mens ten goede, dan verandert uiteindelijk ook het systeem ten goede, zo luidt kort gezegd deze theorie.(1) Omgekeerd kan gezegd worden, we kunnen zoveel systemen bestrijden als we willen, als de mens geen fundamentele verandering door zal maken dan zal elk systeem er één blijven waarin hebzucht, haat en egoïsme de boventoon voeren.

Nu is het bovenstaande, ook vanwege ruimtegebrek, wel wat te zwart-wit gesteld.(2) Beide modellen kunnen niet strikt gescheiden worden, ook mensen die zich primair tegen het systeem richten streven persoonlijk verandering na. En ook mensen die zich primair op de (inter)menselijke verandering richten zullen wellicht verandering van het systeem nastreven.

Wel wordt de klemtoon duidelijk anders gelegd en heeft deze onderscheiding in de praktijk volgens mij belangrijke consequenties.

Mensen die het systeem als hét kwaad of de grote boosdoener zien en zichzelf buiten dat systeem proberen te plaatsen hebben (vanzelfsprekend?) weinig goede woorden over voor iemand die meewerkt aan dat systeem. De boze buitenwereld, en alle individuen die daaronder vallen, kan daardoor vaak op weinig sympathie rekenen, ook wanneer zulke individuen binnen het liberaal-kapitalistische systeem (positieve) veranderingen proberen na te streven. De regel is hier immers, het systeem moet óm en dan pas

Aanvankelijk was het de bedoeling dat dit artikel voor een gedeelte zou gaan over de Dalai Lama en de Tibetaans-boeddhistische traditie. Na het verschijnen van twee artikelen in aktieblad Ravage over dit onderwerp kreeg ik namelijk zoveel opmerkingen hierover te horen dat ik het nodig vond mijn uitgangspunten over de op- en instelling van links t.a.v. 'de ander' nog wat te verduidelijken. Inmiddels is gebleken dat Kleinijde Muurkrant, in tegenstelling tot Ravage, de discussie over het al dan niet 'fout' zijn van de Dalai Lama verder onder haar hoede wil nemen. Dit stuk handelt dus niet meer over de Dalai Lama, alle geïnteresseerden verwijs ik hierbij naar het Kleinijde Muurkrant.

In dit artikel ga ik in op hoe ik 'de' opstelling van links zie en ervaar, en hoe ik denk dat deze verbeterd zou kunnen worden. Ik zie het onderstaande stuk niet als definitief of absoluut, wel hoop ik dat het een zinvolle bijdrage kan leveren aan een mijn inziens nodig te voeren discussie over dit onderwerp.

z a l k u s t
de mens de-
finitief bevrijd kun-
nen worden.

Dit uitgangspunt, waarbij een sterk negatief beeld van 'de ander' vaak centraal komt te staan biedt volgens mij weinig perspectief voor structurele positieve verandering. De eigen visie centraal stellen om vervolgens hier de gehele buitenwereld aan te toetsen en te 'onderwerpen' is iets wat we helaas maar al te vaak aantreffen. Zodoende hebben veel linkse en anarchistische mensen/groeperingen niet enkel ruzie met de wereld maar ook met elkaar.

MENSENBLAFTEN

Cultuur blijft altijd een menselijk produkt.

Het lijkt dan ook wel eens of de linkse beweging bestaat uit heel veel kleine splinterbewegingen die daarbij enkel maar 'tegen' kunnen zijn. In gesprekken met mensen van buiten 'de scene' kom ik deze laatste bevinding trouwens ook niet zelden tegen. De ongenueanceerdheid en de negativiteit die vaak spreekt uit de hoek van de linkse beweging laten me persoonlijk trouwens ook regelmatig met een gefrustreerd gevoel achter. Deze weinig tot de verbeelding sprekende houding is volgens mij dan ook één van de redenen dat linkse bewegingen zich nog steeds in de marge van de samenleving bevinden. Het nodigt niet echt uit, om het met andere woorden te zeggen.

Nu weet ik dat het in bepaalde linkse kringen niet zo populair is om met natuurwetten aan te komen maar de volgende komen toch aardig overeen met hoe ik de zogenaamde werkelijkheid zie en ervaar; negatieve polen stoten elkaar af, vuur blus je niet met vuur. Hiermee wil ik zeggen dat het slagen van onze idealen staat of valt met de manier waarop we de buitenwereld tegenmoet treden. Niet vanaf een eiland de

Kort ingaande op het stuk van Marco 'repareer de samenleving' (Ravage) zou ik, geheel in de lijn van dit stuk, willen stellen dat we ons niet (als de kern van ons verzet) tegen het individualisme moeten verzetten, maar dat we eerder aansluiting moeten vinden bij dit 'heersende' individualisme (3) zodat we mensen van hieruit (respectvol!) kunnen aanspreken op hun apathische, egocentrische of sociale gedrag.

Het bereiken van een rechtvaardiger of betere wereld hangt volgens mij dan ook niet af van de mate van verzet die we plegen tegen het systeem, maar veel meer van het gene wat we doen vóór de opbouw van een ander systeem. Ik hou hierbij rekening met het mogelijke feit dat deze visie er bij veel linkse mensen moeilijk in zal gaan. Het (blinde?) fanatisme waar de wereld jarenlang mee tegemoet getreden is, valt niet zo gemakkelijk te veranderen in een positieve, respectvolle en opbouwende manier van denken en handelen.

Waar ik voor sta is dan ook een radicale (individuele en collectieve) verandering van de manier waarop de linkse beweging zich doorgaans naar buiten toe opstelt.

Het potentieel is, geloof ik stellig, nog steeds aanwezig.

Nogmaals, ik zie deze visie niet als definitief of algemeen geldend. Ik hoef maar te denken aan repressieve dictatoriale systemen elders op deze aarde en ik kan mijn positieve (naïeve?) ideeën die mijn inziens tot structurele verandering kunnen leiden wel gedag zeggen. De huidige Westerse situatie biedt wat mij betreft zeker wel voldoende mogelijkheden.

Tenslotte, al lijkt het er misschien wel op, bedoel ik niet te zeggen dat het woord 'tegen' helemaal niet meer zou mogen vallen. Ik bedoel enkel dat het zwaartepunt wat mij betreft een heel stuk verder richting positieve dialoog mag komen te liggen. Dan zullen we (samen!) een stuk meer voor elkaar kunnen krijgen.(4)

Bart

Noten

1 Ik ga hierbij uit van een historische collectieve morele groei van de mensheid. Dit uitgangspunt is genoeg voor een discussie op zich, en werk ik daarom hier niet verder uit.

2 Ik ben me ervan bewust dat ik in dit gehele artikel moeilijk aan generalisaties kan ontkomen. Ik hoop dat de lezer beseft dat ik me realiseer dat de werkelijkheid veelkleuriger is dan dat het generaliserende woordgebruik hier soms doet voorkomen.

3 Individualisme definieer ik als het proces waarbij individuen losraken en zich losmaken van traditionele verbanden als familie, buurt, kerk en zuil inclusief de daarbij horende opvattingen en gedragspatronen.

4 Noem me naïef, arrogant, een hippie of een zweefkees. Ik heb mijn zegge gedaan, nu het jouwe!

Wereldwijd...

Pyreneeënreis

In mei is er weer een actiereis naar de Pyreneeën. Hierbij zullen twee milieuverpestende bouwprojecten worden aangedaan. Eerst de Aspevallei aan de Franse kant, waar men al vele jaren bezig is met de aanleg van een weg door de vallei. Vanuit het gekraakte stationnetje La Coute d'Eau wordt hier al jaren fanatiek tegen geprotesteerd.

Hierna gaan we naar Itoiz (zie Itoiz artikel) aan de Spaanse/Baskische kant van de bergen. Hier wordt gewerkt aan een 135 meter hoge stuwdam die een groot natuurgebied en zeven dorpjes onder water zal zetten. In Nederland is de dam vooral bekend door de spectaculaire acties de laatste maanden van de groep 'Solidari@s con Itoiz' in Londen, Den Haag en Berlijn.

Op beide plaatsen zullen, samen met lokale mensen, acties worden gevoerd. Hierbij is het erg goed, voor de pers en als ondersteuning, dat er mensen uit het buitenland aanwezig zijn. Natuurlijk is de reis ook een goede gelegenheid om te wandelen en te genieten van het mooie landschap.

We hopen in de eerste week van mei bij de actieweek in de Aspevallei te zijn. Van 12 tot 14 mei wordt er waarschijnlijk van alles georganiseerd bij Itoiz. De kosten zullen ongeveer f175,- bedragen voor de reis en f12,50 per dag voor biologisch en veganistisch eten. Voor vragen of om je op te geven kun je bellen naar 06-23372346 (Aukje) of mailen naar flip@casema.net.

Aktie/diskussieweek in Itoiz, Baskenland

In mei is er een Europese bijeenkomst van linksradikale groepen en mensen in Baskenland. Zoals jullie waarschijnlijk weten is de groep Solidarios con Itoiz op het moment aan het rondtoeren in Noord-Europa om aandacht te vragen voor de strijd tegen de megadam die in Itoiz gepland is.

De tweede week van mei, vlak na de aktieweek in de Aspevallei, zou er een aktie- en diskussieweek zijn in de Itoizvallei in Baskenland. Hiervoor zouden allerlei linksradikale groepen en mensen uitgenodigd worden. Vanuit Nederland gaat een bus naar de Aspevallei en daarna door naar Itoiz. Mensen die in de Itoizvallei wonen, vonden deze periode niet zo goed en er wordt nu naar een betere datum gezocht en ook naar een plaats waar veel mensen bij elkaar kunnen komen.

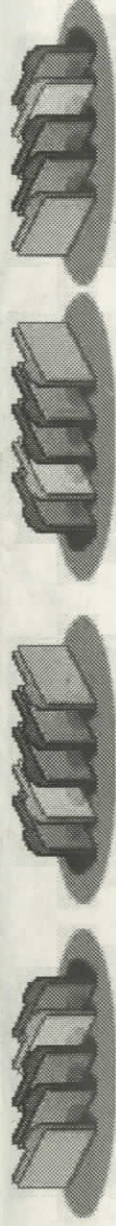
De strijd van Solidarios con Itoiz tegen de dam is een strijd tegen onrecht, kapitalisme, staatsrepressie en voor het recht van mensen om hun eigen leven op te bouwen en daar over te beslissen, ter verdediging van de natuur enz. Met direkte acties en door burgerlijke ongehoorzaamheid proberen zij de dam te houden. De toer die zij door Europa houden zorgt voor veel steun voor hun strijd. In Nederland hebben ze in verschillende plaatsen goed bezochte infoavonden gehouden en een aktie gedaan bij het Vredespaleis in Den

Haag. Op het moment zijn ze in Duitsland, waar ze 15 plaatsen bezoeken of al bezocht hebben.

Gehoopt wordt dat de groepen waar zij infoavonden gehouden hebben en mensen die de avonden bezocht hebben naar de aktie- en diskussieweek zullen komen. Solidarios con Itoiz organiseert het samen met het Europese netwerk, dat gegroeid is uit de Inter Continental Caravan. Dit netwerk heeft na de ICC een vergadering gehad en zal in april in Praag weer een Europese vergadering hebben. Geprobeerd wordt verschillende groepen en strijden met elkaar te verbinden en mensen met elkaar in contact te brengen. Een aktie- en diskussieweek in Itoiz is een prima gelegenheid hiertoe. Deels bestaat het netwerk uit mensen en groepen waar Solidarios con Itoiz op de toer geweest is.

Het plan is om naast praten veel direkte aktie te voeren. En natuurlijk zal er gepraat worden over 'burgerlijke ongehoorzaamheid' en effectiviteit van acties. Iemand stelde voor om het de "encuentro para la solidaridad y la desobediencia civil te noemen (spaans voor 'bijeenkomst voor solidariteit en burgerlijke ongehoorzaamheid'). Vanuit Nederland gaat er zeer waarschijnlijk een busje naar Itoiz. Het is een goede gelegenheid om mensen en groepen te ontmoeten die gelijke denkbeelden hebben en vergelijkbare strijd voeren in andere landen. Iedereen die belangstelling heeft is van harte welkom om mee te gaan. Meer informatie komt in de volgende Dusnieuws. Als je daarop niet kunt wachten kan je mij bellen/mailen.

Carla, Infocentrum Wageningen, 0317-423588, infocent@wnet.bos.nl

Gratis treinen gaat door!

Door het Collectief Zonder Geld is vorig jaar een aantal gratis treinreizen georganiseerd. De voorbereidingen voor andere gratis treinen zijn weer in volle gang.

In Parijs zijn ze bezig met een gratis trein richting Wenen voor een anti-fascistische bijeenkomst op zaterdag 19 februari. De gratis treinen in Parijs worden georganiseerd door 'Agir ensemble contre le Chomage!' (actiegroep tegen werkloosheid). Deze groep houdt zich al lang bezig met het organiseren van gratis treinen. Zoals bijvoorbeeld de gratis trein naar de Euromars demonstratie tegen de EU top in Keulen op 29 mei 1999. 1200 mensen uit Frankrijk gingen met de trein, zonder controles, zonder te betalen, zonder papieren, met succes. Voor deze gratis trein werd in Frankrijk een jaar lang openlijk gemobiliseerd.(1)

In Duitsland zijn ze bezig met het organiseren van een gratis trein richting Pa-

rijs waar de EU top in het najaar plaatsvindt. Omdat het gratis trein idee volgens Ak/internationalismus, de groep die het organiseert, het Europa met haar grenzen binnen en buiten praktisch, op zijn minst symbolisch, ter discussie stelt. Het gratis trein concept neemt geen notitie van de uitsluiting van mensen op grond van nationaliteit. Gratis treinen zijn een deel van de antiracistische praktijk. Tevens stelt ze het markt-, prijs- en eigendomsprincipe praktisch ter discussie. Daarmee wordt het principe van de vrije toegang tot maatschappelijke rijkdom voor allen boven het principe van de kapitalistische winst gezet. Verder is het concept internationaal, het wordt in andere landen al in de praktijk gebracht, wat Ak/internationalismus in staat stelt verbindingen te creëren. Ze willen de

vordering van een gratis trein door een campagne verbreden om zo ook het bewustzijn voor de veranderende maatschappelijke voorwaarden en het verzet in Europa te verscherpen. Ze zullen in het openbaar mobiliseren, hetgeen volgens hen belangrijker is. Ze zijn geïnteresseerd in reacties.(2)

Mensen die deelnamen aan de gratis treinreizen naar Keulen in mei en juni 1999 kunnen hun boete nog steeds sturen naar het Collectief Zonder Geld. Van de drie personen die vervolgd werden wegens landvredebreuk is de zaak geseponeerd. Alle drie moeten een boete van 250 Duitse mark betalen. Ze blijven als verdachte van landvredebreuk genoemd. Opvallend was dat alleen mensen afkomstig uit Duitsland vervolgd werden op dit artikel.

Margriet

Aktie/diskussieweekend in Praag

Op zaterdag 15 t/m maandag 17 april zal er in Tsjechie een vergadering zijn van het Europese netwerk dat ontstaan is uit de Inter Continental Caravan. De tijd en plaats is gekozen om aandacht te geven aan de IMF/Wereldbank-vergadering die 16 en 17 april in Washington is de IMF/Wereldbank-vergadering die eind september in Praag zal zijn. In Washington wordt een grote demonstratie verwacht en tegelijkertijd wordt er in Praag een (kleinere) demonstratie gehouden.

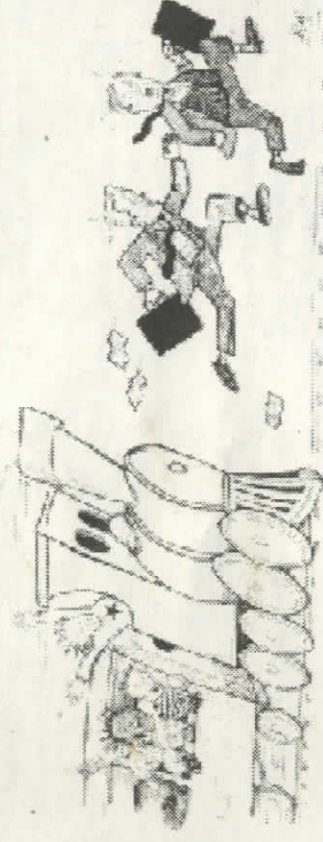
Tegen de vergadering van de IMF/Wereldbank in Praag wordt al enorm veel voorbereid, zo zal er half september een seminar zijn en tijdens de vergaderdagen demonstraties en andere acties. De autoriteiten in Praag verwachten enorm veel demonstranten (ergens las ik 20.000) en politie (ik las 11.000).

Tevens is er op het moment een oproep om de volgende wereldwijde aktiedag tegen het kapitalisme dan te houden. Er zijn nu twee, zeer succesvolle, wereldwijde aktiedagen tegen kapitalisme geweest: op 18 juni, tijdens de G7-vergadering in Keulen, en op 30 november, tijdens de WTO-top in Seattle. Ook 1 mei zal zo'n wereldwijde aktiedag tegen het kapitalisme worden. Op zo veel mogelijk plaatsen in de wereld zal aktie gevoerd tegen alles dat ons leven verziekt.

Op de vergadering van het Europese netwerk wordt onder andere gepraat over de akties tegen de IMF/WB-vergadering in september, over de aktie/diskussieweek in Itoiz in mei en inhoudelijk over het uitbreiden/versterken van het netwerk en over de verschillende strijden die overal in Europa gevoerd worden.

Wil je meer weten: bel/mail mij even

Carla, Infocentrum Wageningen, 0317-423588, infocent@wnet.bos.nl

Bronnen:
1 A-Infos
2 Interim

Adressen:

* Collectief Zonder Geld, Postbus 2228, 2301 CE Leiden; <http://stad.dsl.nl/~geengeld>
* AK Internationalismus, p.a. 'anschlag', heesterstr. 132, d-33607 Bielefeld.

aktinternationalismus@usa.net

* Agir ensemble contre le Chomage! Email: ac@ras.eu.org Meer informatie is te vinden op: <http://www.sympatico.ca/emile.henry/> (Groupe Anarchiste Émile-Henry)

Op 15 januari heeft Attac-Nederland haar eerste algemene ledenvergadering gehouden. De internationale Attac-beweging is jong en groot. Met in bijvoorbeeld een land als Frankrijk honderdduizenden leden. Zonder grote wervingsinspanningen te hebben verricht hebben in twee maanden in Nederland meer dan 130 mensen zich als lid opgegeven.

Wat wil Attac?

Attac wil 'de wereldwijde kapitaalstromen zowel nationaal als internationaal aan banden leggen' en 'streven naar een democratisch gecontroleerde economie die rechtvaardig en ecologisch duurzaam is'.

Dit moet worden bewerkstelligd aan de hand van vijf actiepunten. De invoering van de Tobin-tax; creatie van democratische zeggenschap over nationaal en internationaal kapitaalverkeer; de afschaffing van belastingprivileges voor bedrijven; de invoer van een effectief hogere belasting op kapitaalwinsten; en de invoering van een hoofdelijke aansprakelijkheid van bedrijfsfinanciers en -bestuurders voor de gevolgen van het bedrijfsbeleid.

Deze actiepunten staan verder toegelicht in het actieprogramma van Attac-Nederland. Dit artikel is een soort samenvatting van dit programma.

Ik denk dat het interessant is te lezen wat de uitgangspunten van deze potentieel wellicht relatief grote beweging zijn. Tijdens het lezen van het actieprogramma kwamen de nodige vragen bij me op die je door Janien van Attac beantwoord zal zien aan het einde van dit artikel.

De actiepunten

Invoering Tobin-tax

Belastingheffing op internationale valuta-transacties, met als doel de speculatieve kapitaalstromen in te dammen die uit sociaal en/of ecologisch oogpunt ongewenste, soms desastreuze effecten hebben

Een Tobin-tax is een kleine heffing van 0,1 tot 0,5 procent op internationale geldhandelstransacties, waarbij grote bedragen van de ene munteenheid worden omgezet in de andere. Vooral de speculatieve geldhandel zal hinder ondervinden van de invoering van deze heffing. De kleine winstmarges in de handel met geld worden immers verder verkleind. Andere handel zal nauwelijks hinder ondervinden vanwege grotere winstmarges in vergelijking met de speculatieve handel. Momenteel wordt per dag voor 3.000 tot 4.000 miljard gulden aan valuta verhandeld. Hiertoe houdt minder dan 5% verband met de financiering van de handel in goederen en diensten. De overige 95% heeft een speculatief karakter.

Twee voordelen van deze Tobin-tax zijn de hogere inkomsten voor staats schatkisten. Volgens schattingen levert wereldwijde invoering van een heffing van 0,25% een bedrag van meer dan 400 miljard gulden per jaar op. Daarnaast zal er minder werkloosheid en inkomensachteruitgang voorkomen.

Deze worden veroorzaakt door ge destabieliseerde

economien. Die zijn weer vaak veroorzaakt door geldhandelaars die baat hebben bij de wisselkoersverschillen. Deze gaan onvermijdelijk gepaard met een onrustige economie.

Verder zal door een afname van speculatie met geld er stabielere wisselkoersverhoudingen ontstaan wat het makkelijker maakt fiscaal en monetair beleid te voeren en een economische planning te maken.

Het voorstel tot invoering van de Tobin-tax heeft brede steun. Vooral sinds de financiële crisis die twee jaar geleden in Azië uitbrak. In Canada heeft het parlement zich in het voorjaar van '99 met tweederde meerderheid voor de internationale invoering van de Tobin-tax uitgesproken. Binnen de EU heeft de regering van Finland zich voorstander betoond van de invoer van de heffing. Verder zijn er tal van maatschappelijke organisaties die voor de invoering van een Tobin-tax campagne voeren.

Democratische zeggenschap over nationaal kapitaalverkeer

Elk land moet zelf kunnen bepalen in welke mate het zich opent voor internationale kapitaalstromen, ongeacht zijn schuldenlast. Organisaties zoals het IMF en de Wereldbank dienen dit nationale zelfbeschikkingsrecht te respecteren

Internationaal kapitaalverkeer zonder belemmeringen was 20 jaar geleden een van de hoofddoelen van de neo-liberalen die inmiddels zo succesvol hun stemmen hebben gedrukt op het financieel-economisch beleid van de wereld.

Afhankelijke en onafhankelijke landen

Wanneer je de ontwikkelingen op dit gebied overziet kun je een onderscheid maken tussen afhankelijkke en onafhankelijke landen. Afhankelijk van 'multilaterale financiële instellingen' (MF's) zoals het Internationaal Monetair Fonds (IMF) of bijvoorbeeld de Wereldbank. Vaak zijn de afhankelijkke de zogeheten 'ontwikkelingslanden'. In de

jaren '70 had het IMF een groot aandeel in het verstrekken van relatief goedkope leningen aan ontwikkelingslanden. Door een grote verhoging van de rente eind jaren '70 van deze leningen kwamen veel landen in de problemen met de terugbetaling en ontstond er een tot nu toe aanhoudende schuldenlast. Onder druk van het IMF hebben deze landen struc-

Beursmensen

turele Aanpassings Programma's (SAP's) moeten ondergaan. Met deze programma's dwong het IMF landen te laten bezuinigen op 'sociale' uitgaven als onderwijs en gezondheidszorg om tegelijkertijd lokale markten open te breken en een handelsliberalisatie door te voeren. Zo is er weer een ingang voor rijke landen en bedrijven om bijvoorbeeld afval te dumpen en laag betaalde arbeiders te exploiteren.

Zelfbeschikking van nationale staten zou resulteren in een meer 'beschermde' economisch systeem dat meer is gericht op zelfvoorziening in plaats van export en bovendien minder gevoelig is voor internationale crises. Wanneer de huidige 'ontwikkelings' landen eind jaren '70 zelf hadden kunnen bepalen in hoeverre ze haar economie zou openstellen voor buitenlandse investeringen en inricht op exportmogelijkheden hadden zij nu wellicht niet meer afhankelijk van het IMF geweest. Dit had dan ook voorkomen dat zij nu aan de hand van door rijke landen besloten maatregelen in een afhankelijkke wereldhandelspositie verkeren. Landen opgezaagd met een SAP zitten wel zelf in het IMF, en hebben dus ook zelf meebesloten, maar daar is het stemrecht gekoppeld aan de kapitaal inzet van de lidstaten. Rijke landen beslissen dus over arme landen.

Afschaffing van belastingprivileges voor bedrijven.

De belastingwetgeving kent uitzonderingsconstructies voor bedrijven. Dit maakt de feitelijke belastingheffing ondoorzichtig. Noodzakelijk geachte bijstand aan bedrijven moet de vorm van een openbare subsidie hebben.

De criteria voor vrijstelling zijn onduidelijk. Hierdoor zijn personen en bedrijven overgeleverd aan willekeur en vriendjespolitiek. Dit is rechtsongelijkheid. Het bestaan van privileges voor bedrijven binnen een democratische staat moet op de agenda komen. Door de geheim gehouden informatie over privileges voor bedrijven binnen een rechtsstaat te onthullen moet dit onderwerp op de agenda gezet worden.

Effectief hogere belasting op kapitaalwinsten.

Sinds begin jaren '80 zijn de winsten van bedrijven wereldwijd gegroeid, maar de winstbelasting is wereldwijd gedaald. Dit in het kader dat hogere winsten tot hogere investeringen en werkgelegenheids-groei zouden leiden. Dit blijkt echter niet het geval te zijn.

In de strijd het beste investeringsklimaat te bieden aan internationale bedrijven is de milieuwetgeving danig 'geflexibiliseerd', net zoals de arbeidsmarkregels. Hier past natuurlijk ook een lage winstbelasting bij. Alles en allen die minder sterk staan moeten het ontgelden, net zoals het milieu. Dit geldt ook voor de arme landen in het Zuiden.

Hoofdelijke aansprakelijkheid van aandeelhouders/financiers en bedrijfsbestuurders.

Bestuurders en financiers moeten hoofdelijk aansprakelijk worden gesteld voor de effecten van hun bedrijfsbeleid. Effecten op de gezondheid van de werknemers; effecten van de productiewijze en het product op consumenten en het milieu.

Normaal gesproken ben je verantwoordelijk voor je daden. Eigenaren van zaken in Nederland zijn aansprakelijk voor de eventuele schade die zij veroorzaken. Eigenaren van bedrijven ondergebracht in vennootschappen, dat wil zeggen de aandeelhouders van BV's en NV's, zijn vrijgesteld van deze aansprakelijkheid. Ook de bestuurders/directies kunnen niet worden aangesproken. Eigenaren en bestuurders zouden collectief én hoofdelijk aansprakelijk moeten zijn voor elke schade door hen betokkend aan milieu, werknemer en consument.

Financiers zullen dan voortaan wel twee keer nadenken zo maar (speculatief) aandelen van een willekeurig bedrijf te kopen. Potentiele aandelenbeleggers, de eigenaars van bedrijven, moeten zich dus op de hoogte stellen van de effecten van het bedrijfsbeleid. Voor je het weet zou je anders als aandeelhouder formeel aangesproken kunnen worden voor uitbuiting van arbeiders in lage-loon landen, kinderarbeid of zware milieuvuiling! Met een hoofdelijke aansprakelijkheid kunnen bedrijfsdirecties die winst en rendement boven de belangen van werknemers, consumenten en milieu stellen, worden aangepakt.

Willem

Wie zit er bij Attac?

Attac heeft 130 particuliere leden en een initiatiefgroep. In de initiatiefgroep zitten op dit moment Geert Reuten, hoofddocent politieke economie, UvA; Wiert Wiersema, Both Ends, Theo de Ruyter, Stichting Natuur en Milieu, HANS van Heijningen, coördinator XminY, Jeroen Merk, en Jantien Meijer.

Hoe zijn jullie op het idee gekomen een afdeling van Attac in Nederland te starten?

In navolging van het Franse initiatief en met het idee dat het in Nederland ontbreekt aan een vereniging die ruimte schept om in enigszins georganiseerd verband zich met dit onderwerp bezig te houden. De vereniging streeft zoals je las naar democratische zeggenschap over de economie; dat betekent inderdaad dat je naar een fundamenteel andere economie wilt streven, in de eerste plaats is het de bedoeling om een debat aan te zwengelen en om de discussie over deze onderwerpen, die toch door veel mensen als heel ingewikkeld en ongrijpbaar ervaren worden, toegankelijk te maken voor een breed publiek.

Om een democratisch gecontroleerde economie die rechtvaardig en ecologisch duurzaam is te creëren wil Attac bijvoorbeeld een instituut als het IMF democratiseren. Daarnaast moeten de door de Tobin-tax geïnde belastingcenten door de Verenigde Naties (VN) verdeeld worden. Wat valt er te verwachten van de VN? Is dat niet zo'n kapitalistisch ouwe manneclub? Is het niet raar om de schulden van ontwikkelingslanden te erkennen, het is toch de Westerse Wereld die bij het Zuiden in het krijt staat, en niet andersom? Wat moeten we sowieso eigenlijk met nog meer geld op de wereld, daar is toch al veel te veel van? Het gebruik van geld in een kapitalistische economie houdt altijd in dat er daarna nog meer geld in roulatie komt. Hoe meer geld, hoe meer bedrijvigheid, hoe meer schade. Als je al met geld wil werken kan je het toch beter anders besteden in plaats van nog meer te creëren door extra belasting te gaan heffen?

De vijf actiepunten vormen niet de hoofddoelen van de vereniging, ze zijn geformuleerd om de eisen van ATTAC een gezicht te geven, om een kader te bieden waarbinnen actie kan worden ondernomen, maar natuurlijk kan iedereen die op andere punten acties wil ondernemen, die de uitgangspunten van Attac onderschrijven, en daar de 'handtekening' van Attac onder wil zetten dat doen. Over de Tobin Tax: Dit actiepunt is in de eerste plaats gekozen om zand in de raderen van het huidige financiële systeem te strooien, en natuurlijk om debat te genereren. Over de vraag of dat geld naar de VN moet? Daar zijn we het naar mijn idee niet over eens. Er moet natuurlijk een veel directere manier zijn om dit geld bij de 'uitgebuitede' terecht te laten komen. Zoals je misschien uit ons gesprek in het Entrepotdok kunt herinneren ben ik zelf ook geen fan van ouwe grijze mannenclubs. Mijn eigen standpunt is dat een democratisch systeem(pje) slechts op beperkte schaal mogelijk is, in kleine gemeenschappen zijn mensen soms in staat om er een soort democratische, eerlijke besluitvoering op na te houden. Mijn realiteit dwingt me af en toe om toch verder te denken dan dat en dan kom ik toch tot de conclusie dat ja, je er naar moet streven dat clubs als het IMF zo democratisch mogelijk bestuurd worden.

Actiepunt 2 gaat over democratische zeggenschap over de economie; dit wordt ten dele uitgelegd in termen van het IMF dat gedemocratiseerd zou moeten worden, anderzijds gaat het erom dat landen, democratisch(?) soeverein moeten zijn in de mate waarin ze openstaan voor internationaal kapitaalverkeer. (Er is een aantal interessante voorbeelden hoe een aantal landen (Maleisië, India, China) tijdens de financiële crisis omgingen met dit fenomeen. Wat nou soevereiniteit: een aantal van hen sloot grenzen voor uitgaand kapitaal, anderen voor inkomend kapitaal. Zij zijn minder hard getroffen door de crisis. Nou is het niet zo dat dat vanuit allemaal mooie democratische en gelijkheidsprincipes voortkwam, slecht ter bescherming van de elite... Maar toch vind ik het wel inspirerend als minder machtige landen dat soort dingen doen.

Wat is de motivering van Attac om zich in haar kritiek op de wereld te richten op het economisch aspect en zaken als sexismen, racisme en dierenonderdrukking buiten beschouwing te laten?

De angel van het huidige uitbuitende, milieuvriendelijke, onrechtvaardige systeem zit 'm ons inziens in de manier waarop het economische systeem georganiseerd is. We hopen natuurlijk dat zaken als racisme, sexismen, uitbuiting, 'illegalen', dierenonderdrukking, arbeidsrechten, milieu, internationale solidariteit, en de rest een plek krijgen binnen attac.

Antwoorden leveren gelukkig altijd weer nieuwe vragen op maar door het gebruik van e-mail als communicatiemiddel is dit een wat statisch vraaggesprek. Meer info over Attac? Tel: 020 6279661; e-mail: attac@xminy.nl

internet: <http://Attac.org>

Voortaan zullen we je met de 'EuroDusnie intern'

column op de hoogte houden van hetgeen in onze autonome, collectivistische hersentjes omgaat. Dit op speciaal verzoek van al diegenen die denken dat EuroDusnie opzichthoudt te bestaan zodra er even niet met taart gesmeten wordt of er al langere tijd geen rechtzaak door de EU tegen EuroDusnie is aangespannen. We waren sinds deze zomer druk bezig de lokalistische activiteiten en de onderlinge verbanden tussen deze activiteiten te herorganiseren en daardoor schoten de revolutionaire spektakelacties er een beetje bij in...

Nieuws is er van het Weggeeffront, want het hardnekkige gerucht gaat dat de Weggeefkrant nu eindelijk uit komt. Hierin staan o.a. handige tips over hoe een Weggeefwinkeltje te beginnen. Je kunt deze krant krijgen door even te schrijven, bellen of emailen naar het EuroDusnie hoofdbureau. Nog nieuwer zijn de ontwikkelingen aan het Oranje-front. Zoals je misschien weet komt Bea

op Koninginnedag (dit jaar valt dit op 29 april) naar Leiden. De Leidse beweging is hierover niet geconsulteerd en boos.

Er is inmiddels door het intergalactisch comité: "Mars op de Oranjes" een tiental eisen geformuleerd en over de inhoud van het eisenpakket doet men erg vaag. Ook over de geheimzinnige bouwactiviteiten ter voorbereiding op Bea's komst wil het comité geen verdere mededelingen doen. Het schijnt een groot spektakel te worden onder het motto "geen koningshuis, staat of kapitaal maar een wereld van ons allemaal". Houdt die dag dus vrij!

Nieuwer dan nieuw is de opening van een dagcalé in Las Vegas. Iedere zaterdag tussen 14-18 uur kun je daar terecht voor een bakkie met gebakkele. Doordat op zaterdag ook infowinkel/

voedselcoöperatie 'Tegengif' en de Weggeefwinkel geopend zijn ontstaat er een soort anarchistische V & D.

De mensen die met deze of de vorige Dusnie's een losse agenda hebben gekregen en die graag willen blijven ontvangen moeten dit aan Dusnie's laten weten. Mensen die in de driehoek Amsterdam - Rotterdam - Utrecht wonen krijgen 'm sowieso voortaan thuis gestuurd.

Zwarte Sterren heeft in februari voor het eerst een concert georganiseerd in Las Vegas. De avond was druk bezocht, de sfeer was uitstekend en de bejaarde buurvrouw heeft niet eens geklaagd over geluidsoverlast. Een maand eerder had het benefiet voor de Berlijnse Mehninghof kameraden 500 picken bijeen gebracht en je zou dus kunnen zeg-

gen dat ook Zwarte Sterren en revolutionaire gevangenen lijken te profiteren van paars.

April dit jaar bestaat EuroDusnie 3 jaar. Dat is voor ons reden om feest te vieren en weet je wat? Jullie zijn allemaal uitgenodigd! Op vrijdag 31 maart, zaterdag 1 en zondag 2 april is er een totaalinfotainmentprogramma samengesteld waar je nog een zware veganistische kluit aan kunt hebben. Overdag Basisdemocratisch diskozeuren onder de panen van Las Vegas en 's avonds onder wets Boerhaavelanen met eten, theater, bands en acts. Wanneer je alle ins en outs van het programma wilt weten moet je één van de roze EuroDusnie agenda's of feestflyers te pakken zien te krijgen. Je kunt ook surfen naar de EuroDusnie-website: <http://www.dsl.nl/eurodusnie>

"Niets is hier echt"

Hun strijd onze strijd....maar waar zijn 'ze' dan?

Laatst liep ik op een krakersdemonstratie in Amsterdam. Maar liefst vijftienhonderd mensen liepen er met de stoet mee. Opvallend was echter het vrijwel ontbreken van 'niet blanken' in de demonstratie. Het hoge blanke gehalte van deze demonstratie is tekenend voor het vrijwel ontbreken van 'niet blanke' medeburgers in de anarchistische beweging. Dit terwijl zij, volgens onze eigen analyses, het meest de nadelige gevolgen ondervinden van de kapitalistische politiek. Is het soms tijd eens iets in de eigen gelederen aan 'positieve discriminatie' te doen? Wat volgt is een verslag van een gesprek tussen Amia uit Marokko, Ali uit Syrië, Kami uit Iran en Marco... uit Nederland.

Even voorstellen

Ali is een 31 jarige kunstenaar en woont al zeven jaar in Nederland. Nadat hij om politieke redenen in een Syrische gevangenis was beland ontvluchtte hij Syrië. Omdat zijn zaak bekend was bij onder meer Amnesty International had hij al na enige maanden een verblijfsvergunning en een vluchtelingenstatus.

Kami is 31 jaar en is drie jaar geleden gevlucht uit zijn geboorteland Iran. Hij en de meeste andere vluchtelingen uit Iran hebben geen vluchtelingenstatus en worden al jaren bedreigd met uitzetting. Kami is werkeloos arts en al anderhalf jaar actief in de Weggeefwinkel en eetcafé Las Vegas (beide projecten van EuroDusnie).

Amia is 42 jaar oud en komt uit Marokko. Dertig jaar geleden kwam hij met zijn ouders naar Nederland. Sinds een half jaar is Amia actief in de Weggeefwinkel.

Eerste indrukken

Ali: Ik kwam aan op Schiphol en het eerste wat me opviel is dat niets echt is. Een boom bijvoorbeeld is hier nooit zoals die in het echt is maar altijd geknipt of gesnoeid. Daarnaast zijn ook mensen hier niet echt. Een glimlach betekent niet automatisch dat iemand ook aardig is. Het kan net zo goed iemands werk zijn die iemand laat glimlachen. De mensen zijn zoals het werk van hun verwacht en vaak niet zichzelf. Dat was mijn eerste indruk. In Syrië lijken mensen meer zichzelf. Wanneer ze boos of gelukkig laten ze dat gewoon aan de ander merken.

Kami: Voor mij was bijna niets raar toen ik hier kwam. Wat me wel opviel is dat mensen in Nederland weinig af weten van andere, niet westerse landen. Ze vroegen me dan: hebben jullie ook centrale verwarming in Iran? Of ze vroegen me: Kun je in Iran ook skiën? Ze denken al snel dat Iran honderden jaren achter loopt. Een ander punt is dat Nederlanders minder sociaal zijn dan Iraniërs. Ze zijn wel vriendelijk maar proberen maar weinig andere mensen te helpen. Toen ik hier kwam zei iedereen tegen me: "Je kunt hier van alles doen", maar eigenlijk kan ik hier niets en wordt ik constant van het kastje naar de muur gestuurd.

Amia bevestigt dat mensen het idee hebben dat Arabische landen honderden jaren achter lopen. Hij kwam zelf in te genstelling tot Kami en Ali niet als politiek vluchteling maar met z'n ouders mee. Voor hem als twaalfjarige betekende de komst naar Nederland een hereniging met zijn ouders en op wat problemen met de overheid na ervoeren hij en zijn familie geen grote problemen.

Dubbele identiteit

Ali had het vooral in het eerste jaar moeilijk. Hij miste zijn Syrische thuis en het kostte hem heel veel energie om de verschillen tussen de Syrische en Nederlandse cultuur op hun waarde in te schatten. Pas na anderhalf jaar begon hij te kiezen welke delen hij van beide culturen prefereerde of wilde behouden. De verschillende culturele normen en waarden botsten telkens met elkaar. In isla-

de krakersdemonstratie in Amsterdam

mitische landen mag je bijvoorbeeld niet werken in een restaurant waar men alcohol verkoopt. Wanneer je dan in Nederland woont blijkt het daar op eens heel anders te liggen. Zo zijn er talloze momenten wanneer zijn eigen, Syrische culturele normen en waarden strijdig zijn met die van de Nederlandse cultuur. Iedere keer moet je weer bepalen welke normen en waarden je wilt hanteren, die uit je eigen cultuur of die van de Nederlandse.

Volgens Kami heeft iedere buitenlander wel een moment dat hij problemen krijgt met z'n identiteit. Wanneer je in deze cultuur wilt meedoen moet je je identiteit aanpassen anders ben je veroordeeld tot het leven in een getto. In die getto zitten al je land -en cultuurgelovenden die willen vasthouden aan hun eigen cultuur. Op een gegeven moment rees ook bij mij de vraag: "Wie is Kami?" Ik denk dat ieder van ons drie wel een periode heeft gekend dat hij een dubbele identiteit had. Mijn relatie met Nederlandse mensen is wel verbeterd. Ik verwacht nu niet te veel van hen. In Iran zorgen mensen voor elkaar, ook al wordt er niet om gevraagd. Hier zorgt men alleen voor iemand als deze er specifiek om vraagt. Ongevraagd iemand helpen wordt al snel als een aanval gezien of schending van iemands privacy. Iets anders wat ik heb begrepen is dat Nederlandse mensen dingen graag direct zeggen en dus ook kritiek op elkaar leveren. Pas na een tijdje kon ik dit waardenen want in mijn land geef je iemand alleen complimenten en nooit directe kritiek. Nu heb ik geen moeite meer met de Nederlandse manier van kritiek uiten maar heb ik juist problemen met Iraanse mensen.

Amia ging toen die klein was vooral met Marokkaanse en Arabisch sprekende Turkse mensen om want hij sprak vrijwel geen Nederlands en dat bemoeilijkte het contact. Bovendien leefde in zijn omge-

ving het verhaal dat 'de' Nederlanders racisten waren en alhoewel hij aan de absoluteitheid van deze bewering twijfelde maakte dit hem argwanend tegenover Nederlanders. Pas toen Amia ging werken met Nederlanders wist hij zeker dat er ook een hoop aardige Nederlanders waren.

Ali wijst er op dat buitenlanders zich altijd moeten bewijzen tegenover Nederlanders. Wanneer ik ga solliciteren voor een baan en er is ook een Nederlander met hetzelfde diploma zal de baas meestal voor zijn landgenoot kiezen. Het in dienst nemen van een buitenlander ziet hij als een risico. Dat is ook wel te begrijpen want de Nederlander voelt hetgeen van hem verwacht wordt (bijvoorbeeld: houding) vaak beter aan dan diegene die uit een andere cultuur komt. Natuurlijk moeten ook Nederlanders hun nut voor de economie en de maatschappij voortdurend bewijzen.

maar buitenlanders moeten dit dus extra hard. Kami merkt op dat er in Nederland voortdurend een competitie is tussen mensen onderling en

Kennismaking met 'de beweging'

Toen Amia voor de eerste keer in de Weggeefwinkel kwam dacht hij:

"Jullie zijn anders dan de andere Nederlanders". Marokkaanse mensen waar schuwde mij en zeiden dat ze dachten dat de mensen die in de Weggeefwinkel werkten racistisch waren. Ze vroegen mij wat ik daar deed, ik was immers inmiddels medewerker geworden. Ik vertelde hun dat de Weggeefwinkel medewerkers juist tegen racisme waren. Ze konden dit nauwelijks geloven. Toen had ik al met verschillende mensen van de Weggeefwinkel gepraat over de ideeën achter EuroDusnie en ik begreep een beetje waar men allemaal tegen en waar men

voor was.

Kami verbleef 1 1/2 jaar in het vluchtelingen opvang circuit. Dat is een subcultuur op zich. Je bent vrijwel volledig geïsoleerd van de Nederlandse samenleving want de opvangcentra liggen vaak ver buiten de stad. Heel veel mensen om me heen en ikzelf waren er depressief.

Na 1 1/2 jaar kreeg ik een kamer in een gebouw van EuroDusnie. Wat ik toen dacht, en ik kon het alleen maar met Iran vergelijken, is dat Nederland echt vrij is want in Iran hoef je vrijwel niets radicaals te doen om toch een jarenlange gevangenisstraf te krijgen. Jullie worden wel gearresteerd maar komen altijd snel weer vrij. Toen ik uit het asielzoekerscentrum kwam en bij EuroDusnie ging wonen begreep ik gelukkig dat er ook andere Nederlanders waren dan die ik was tegengekomen in de eerste 1 1/2 jaar dat ik in de opvangcentra verbleef. Ali had het geluk maar 1 maand in een asielzoekerscentrum te moeten verblijven. Zijn politieke zaak was internationaal bekend en hij kreeg al snel de status van vluchteling. Toch was de situatie voor hem erg moeilijk. Hij had het gevoel de fysieke gevangenis te hebben vervuld met een nieuwe, geestelijke gevangenis. Je mag in Nederland alles en tegelijk mag je niets. Wat betreft vrijheid, in Nederland is vrijheid niet echt. Het is alsof je een paar handboeien om hebt waarop 'vrijheid' geschreven staat. Mensen geloven dan ook echt dat ze in vrijheid leven terwijl dit niet zo is. Kami vult dit aan en zegt: "Je mag in Nederland alles zeggen maar niemand luistert". Toen Ali net in Nederland was verbaasde hij zich over alle organisaties die hem wilde helpen. Hij werd daardoor erg argwanend en vroeg zich af waarom zij hem wilden helpen. Langzaam maar zeker werd duidelijk dat de organisaties voornamelijk bestonden uit mensen die nog 'armer' waren dan hem zelf. 'Armer' omdat ze hem hielpen omdat het hun werk was om mensen te helpen. Wanneer hij dan vervolgens keek wie er aan het hoofd van de organisaties stonden bleken dit voornamelijk mensen te zijn van een bepaalde politieke ideologie. Hij is er dan

"I was at the jail where a lot of protesters were being held and a big crowd of people was chanting 'This Is What Democracy Looks Like.' At first it sounded kind of nice. But then I thought: is this really what democracy looks like? Nobody here looks like me."

—Jinee Kim, Aziatische 'Bay Area' activist tijdens Seattle '99 (1)

ook van overtuigd dat de organisaties en de mensen er in bewust of onbewust instrumenten zijn van de politiek, iets wat trouwens ook in zijn land niet ongewoon is. Een jaar of vijf geleden leerde hij andere organisaties kennen zoals 'de Fabel van de Illegaal' en verschillende migranten zelforganisaties. Het is bij deze organisaties die hij wel vertrouwt dat hij zich thuis voelt.

Van uitsluiting naar aansluiting?

Kami: Wanneer je als asielzoeker in Nederland komt heb je vaak een positief beeld van Nederland. Je denkt dat Nederland staat voor mensenrechten en rechtvaardigheid. Je komt dan de eerste 1 a 1/2 jaar in aanraking met veel organisaties zoals Vluchtelingenwerk en merkt uiteindelijk dat deze er niet zijn om jou te helpen. Dat is een grote teleurstelling. Wanneer je dan een organisatie als EuroDusnie leert kennen heb je moeite deze te vertrouwen, gewoon vanwege je negatieve ervaringen met overheidsgebonden organisaties.

Bovendien maakt de lange tijd dat je geïsoleerd van Nederlanders in opvangcentra buiten de stad hebt geleefd het moeilijk aansluiting bij een organisatie zoals EuroDusnie te vinden. Bovendien moet je vaak verhuizen van het ene centrum naar het andere. Je voelt je bepaald niet welkom in Nederland en de voortdurende onzekerheid of men nu wel of niet een status zal krijgen maakt participatie door asielzoekers in de Nederlandse sociale beweging nog eens extra moeilijk. Om nog maar te zwijgen over de taalbarrière want deze zorgt er voor dat je als buitenlander vijf keer zoveel tijd en energie kwijt bent om mee te kunnen draaien in de maatschappij en dus ook in een collectief als EuroDusnie. In vergaderingen zeg ik vrijwel niets omdat ik me tot het uiterste moet concentreren om het gesprek te kunnen volgen en vaak ook wat betreft informatie achterloep. Ik doe namelijk over een artikel of discussiestuk in plaats van een kwartiertje, dat een Nederlander er over doet, bijvoorbeeld 2 uur. Daar heb ik vanwege mijn persoonlijke, onzekere situatie haast geen energie voor. Mijn prioriteiten liggen dan ook vaak meer op persoonlijk vlak.

Volgens Amia is het, anders dan met vluchtelingen, echter niet zo moeilijk om bijvoorbeeld Marokkaanse migranten te betrekken in een organisatie als EuroDusnie. Het is belangrijk eens een paar Marokkaanse mensen uit te nodigen en ze uit te leggen wat je met je organisatie doet en wat je voor elkaar kunt betekenen. Ali vult dit pleidooi aan door te stellen dat je iets moet organiseren wat diegene aanspreekt die je wilt bereiken. "Organiseer een leuk Arabisch of Afrikaans feest zodat mensen je leren kennen. De mensen komen dan misschien wel als bezoeker maar het kan je organisatie voor hen toegankelijker maken. Wanneer ze het leuk vinden zullen ze blijven terugkomen." Kami stelt dat het aankomt op het kweken van vrouwen maar dat dit geen makkelijke zaak is. Daar moet je aan werken. In het asielzoekerscentrum komen veel christelijke groepen om 'zielige' zieltjes te winnen, de kudde uit breiden. Dat is iets wat de asielzoekers trouwens wel doorhebben en lang niet allemaal kunnen waarderen(2). Ali zegt dat een organisatie die buitenlanders wil aanspreken vooral duidelijk moet zijn in wie ze zijn en wat ze willen. Juist omdat mensen vaak niet bekend zijn met het soort sociale beweging waarvan ook EuroDusnie uitmaakt. Ze zien dan mensen in van die rare kleeding en met rare haren en weten niet wat ze daarvan moeten denken. Ze weten gewoonweg niet waar jullie voor staan en wat jullie politieke ideeën zijn. Wat ik

In dit tweede deel van het artikel 'De Derde Weg' gaat Lars verder in op de manier dat sociaaldemocraten wel een hoop sociaal klinkend geluid produceren maar in feite zich middels hun derde weg politiek van hun sociale betekenis ontdoen. Het doel is hun machtspositie in de vaart der volkeren veilig te stellen.

Derde Weg

De 'derde weg politiek' is in het begin van de jaren tachtig in de eerste plaats een politieke reactie van de sociaal-democraten geweest op het succes van politici zoals Thatcher en Kohl. Daarna heeft het zich in de verdere daarop volgende jaren ontwikkeld tot een politiek handelen, steunend op een curieuze theorie. Zowel op dat politieke handelen als de theorie daarachter is al van vele kanten kritiek geleverd. In het blad 'Radical Philosophy' # 9 staat een commentaar van Gregory Elliott onder de titel: 'Via dollar\$\$. Elliott toont in dat commentaar op onbetwifelbare wijze de politieke morele dubbelzinnigheid aan tussen wat 'de derde weg' sociaal-democraten het publiek vertellen en wat ze nu feitelijk doen. Het genoemde commentaar is wel op de Engelse politiek gericht en moet er dus voor worden gewaakt niet zomaar een gelijktrekking met de Nederlandse situatie te concluderen. Elliott gaat ook nader in op de absurde overtuiging, die voor 'de derde weg politiek' zo typerend is. Dat globalisering een historische (lees natuurlijke) noodzakelijk en onvermijdelijke te nemen stap is voor een verdere ontwikkeling van de economie. De filosofie van globalisering zit bij 'de derde weg politiek' in het kort gezegd als volgt in elkaar: Globalisering is het consolideren ofwel functionelere afstemmen van alle markten op elkaar. Een 'global village' kan nu namelijk eenmaal geen realiteit zijn - blijven - als er geen harmonieverbanden tussen de tot elkaars tegen gestelde veronderstelde belangen tot stand worden gebracht. Dat klinkt allemaal heel mooi en realistisch in de oren, mits je natuurlijk de historische en actuele werkelijkheid in dat grote verhaal niet

de gezondheidszorg is op dit moment de meest groeiende winstfactor voor het bedrijfsleven

betrakt. De geschiedenis van armoede, arbeidersstrijd, fysieke en geestelijke uitbuiting zou namelijk, opgenomen in dat grote verhaal een storend element zijn; iets wat geen enkele politicus gelegen is als het erop aan komt mee te dingen naar de macht. Een verdere ontwikkeling van de economie klinkt zo bij de eerste indruk als zeer redelijk. Maar de algemeen heersende opvatting onder de discipelen van globalisering is er zeker niet een

zelf van andere buitenlanders hoorde is dat wanneer men een kans kreeg eens met mensen van jullie collectief te praten dat ze erg verbaasd en enthousiast waren. Persoonlijk contact, maar in mindere mate ook andere op hun gerichte informatie, kan de drem-pel aanzienlijk verlagen.

marco

- (1) Citaat uit het artikel "Where Was the Color in Seattle?" van Elizabeth (Betita) Martinez (zie ED website)
(2) In Leiden was EuroDusnie echter in het asielzoekerscentrum niet welkom vanwege haar politieke karakter.

die getuigt van denken in termen van gemeenschap en solidariteit. Maar dat is ook allang niet meer nodig; want de leidende partijen hebben al stellig uitgesproken dat de klassenoorlog voorbij is. Blair gaat zelfs nog een aantal ferme stappen verder met de bewering dat de zorg voor de samenleving een zaak is die het bedrijfsleven in de toekomst op een verantwoordelijke wijze kan en zal gaan uitvoeren. Maar als je de huidige tijd in betrekking tot die bewering voor ogen neemt klinkt dat niet eens meer als louter een futuristische droom. Het onderwijs, wetenschappelijk, en technologisch onderzoek zijn zaken die in groeiende mate onder regie van het bedrijfsleven staan*, de gezondheidszorg is op dit moment de meest groeiende winstfactor voor het bedrijfsleven. Maar dat is uiteraard niet zo verrassend gezien de wereldwijde privatisering van de gezondheidssector en de ziektenkostenverzekering met de verplichte ziekenfondsverzekering inclusief. Waar tot zo'n vijf of zeven jaren geleden door de sociaaldemocraten nog werd gesproken over werktijdverkorting voor verdeling daarvan op de arbeidsmarkt is nu sprake van van werktijdverlenging en nog meer arbeidsplaatsen. Waarvan de al verwenzenlijke plekken merendeels futiel zijn en dus een regelrechte vernedering van het individu die op dit soort plekken 'aan het arbeiden gezet' wordt. In Nederland is het, in tegenstelling tot wat men in het algemeen gelooft, niet de VVD of het CDA geweest die de deuren voor privatisering en liberalisering heeft geopend. De PvdA heeft hierin de grootste rol gespeeld, vooral aan het einde van

zoedelt aan een invulling van de geschiedenis die het in z'n werkelijkheid sterk aantast. Opvallend daaraan is dat al die verhalen bijna niet meer van elkaar verschillen. De sociaal-democratie loopt hierin ook vlot mee. 'De derde weg politiek' komt simpelweg neer op een verraad aan de oorspronkelijke intenties van de sociaal-democratie. Het zal niet lang meer duren voordat het heel normaal is als een partij zoals de PvdA zijn verkiezingsprogramma toelicht vanaf een podium gefinancierd door een multinationaal. Want multinationals zijn geen probleem maar een oplossing! Hoelang zal het nog duren voordat de scheidslijn tussen de politiek en het bedrijfsleven in z'n geheel definitief tot het verleden behoort, is er uberhaubt nog wel sprake van een echte oppositie daartegen in de parlementaire politiek? Dat zijn vragen die de casinopolitiek onwelgevallig zijn. 'De derde weg politiek' is volgens sommige critici de dood van de sociaal-democratie, dat zou inderdaad wel eens het geval kunnen zijn; maar het succes ervan is springlevend. Maar het probleem van de sociaal-democraten is dan ook hun vasthouden aan de beschouwing van de mens als arbeider: termen zoals schaarste en productiviteit zijn zaken waaraan ze nog altijd gehecht zijn. Het vasthouden aan oude, achterhaalde ideeën leidt onvermijdelijk tot het verliezen van morele ruggegraat. Het gevolg is altijd catastrofaal, niet zozeer voor de verantwoordelijken doch wel des te meer voor de sociaal-economisch verdrukten van de wereld. De parlementaire politiek is nu eenmaal een spel waarbij het verlies telkens weer wordt afgerekend op hen die niks hebben om in te zetten. De gebeurtenissen die de wereld te wachten staan met 'de derde weg politiek' zullen daarin een bijdrage leveren die zeker niet langer onderschat mag worden. En daar moet je dus niet op gaan zitten wachten, want geschiedenis is niet lotsbepaald zoals steeds meer geloofd en gepredikt wordt. Het lot bestaat alleen maar als er niks meer wordt ondernomen omdat men gelooft dat het nu eenmaal niet anders is.

Lars

Het eerste deel van de dit artikel verscheen in *Dusnie* 17 onder de naam 'de Derde Weg'

*In de 19e eeuw gingen de ontdekkingen op wetenschappelijk en technologisch vlak in een rap tempo, velen daarvan kregen toendertijd van vrijwel tot helemaal geen kans op de ontwikkeling van toepassingsmogelijkheden in de gemeenschap. Om de doodsimpel reden dat het bedrijfsleven toen al de bepalende rol had over wat de mogelijkheid tot innovatie kreeg. Ook nu nog is dat niet veel anders. In de vorige eeuw zat er door die bepalende rol van het bedrijfsleven een ruime tijd tussen de ontdekking van peniciline en de toepassing daarvan in de geneeskunde. Het bedrijfsleven zag er namelijk eerst geen winstmogelijkheden in. Regeringen zijn al heel lang welwillend tegenover de financieringskeuzes van het bedrijfsleven.

Agenda Maart/April

T/m wo 27 dec 2000

13:00-14:00

Wake tegen de wapenindustrie en de wapenexport. Voor de Beurs van Berlage, Amsterdam. (iedere woensdag, zelfde tijd, zelfde plek). Org: Amsterdamse Vredeswacht. Info: 020-6452399 (Roline Woldinga).

Wo 1 mrt

19:00-20:00

Wake bij de Willem II-vreemdelingen-gevangenis. Tilburg. Org: De Vuurdoop. Info: 013-5421982.

Zo 5 mrt

Zonder Auto in ruim 150 steden in Italië. Info: Land. Overleg Autovrije Zondag: 020-5507300 (Rene Danen).

Ma 6 - zo 12 mrt

Aktiekamp tegen de vele infrastructurele projecten die in voorbereiding en/of uitvoering zijn. Rond Antwerpen. Directe geweldloze acties, sit-ins en bezettingen. Org: Wildgroei. Info: 0032-3-2186560 (Mich Crols).

Wo 8 mrt

Internationale Vrouwendag

Meidendag met thema Carrière en keuzes. Voor meiden tot 25 jaar, internat. Vrouwendag. Info- en Internetkafé The Site, Amsterdam. Org: Mama Cash, ism. The Site en E-Quality. Info: 070-3659777. www.e-quality.nl.

Wo 8 mrt 20:30

Op deze avond ter gelegenheid van internationale vrouwendag twee films van/over vrouwen uit Afrika
Maral Tanie, Mahamat Sale Haroen, Tsjaad, 1994, 24 min. Engels ondertiteld. Deze korte film behandelt het thema gedwongen huwelijk. De vrouw in Maral Tanie legt zich hier niet zomaar bij neer. De tweede film heet Saikati.

Anne C. Hungai, Kenia, 1992, 90 min Engels gesproken.

Een vrouw uit een Masaai dorpje, genaamd Saikati, wordt geacht te trouwen met de zoon van het dorpshef. Dat is ongeveer het laatste wat ze wil en daarom besluit ze naar de stad te vertrekken. Daar blijkt echter niet alles zo te gaan als ze had verwacht.

Eetcafé Las Vegas, Koppenhinksteeg 2c, Leiden. Toegang gratis.

Wo 8 mrt

14:00-15:00

Solidariteitswake bij Grens'hospitium', waar kansloze asielzoekers zitten opgesloten. Grenshospitium, Tafelbergweg 10, A'dam-Z.O.

Om 13:30 verzamelen bij metrostation. Holendrecht (uitgang AMC). Org: Catholic Worker. Info: 020-6994320 (Susan, Jellie of Frits).

Wo 8 mrt

Start campagne tegen armoede en geweld. World March of Women 2000. (Slotmanifestatie: 14 okt. Brussel). Info: Vrouwen alliantiem 030-2368898. Email: vrouwvall@worldonline.nl

Za 11 mrt

12:00-16:00

Open Huis op de nieuwe lokatie van Omslag, Werkplaats voor Duurzame

Vr 17 mrt

18:00

Maandelijks fietsprotest tegen auto-overlast in de stad. Den Bosch. Verzamelen om 17:30 voor NS-station. (elke 3e vrijdag van de maand!) Na afloop veget./vegan. eten. Org: Spookrijder. Info: 073-6142998.

Zo 12 mrt

14:00-15:00

Solidariteitswake bij Grens'hospitium', waar kansloze asielzoekers zitten opgesloten. Grenshospitium, Tafelbergweg 10, A'dam-Z.O.

Om 13:30 verzamelen bij metrostation. Holendrecht (uitgang AMC). Org: Basis Beweging Nederland. Info: 020-6994320 (Susan, Jellie of Frits)

Ma 13 mrt

19:00

Voorbereidingsvergadering Paasmars 2000 (2e paasdag, Hengelo). O'43, Obrechtstraat 43, Utrecht. Org: Werkgroep Paasmars. Info: 053-4333558 (Jan Schaake). www.ddh.nl/vrede/paasmars/index.h tml

Wo 15 mrt

20:30

'Anarchistische alternatieven tijdens de Spaanse Burgeroorlog'. Hanneke Willemse, schrijfster en documentaire-maakster over de Spaanse Burgeroorlog, zal spreken en haar documentaire zal worden vertoond.

In eetcafé Las Vegas, Koppenhinksteeg 2c, Leiden. Organisatie: Zwarte Draad. Toegang gratis. Tel nummer 071-5136955

Do 16 mrt

20:00

Ronde tafelgesprek over wapenhandel. Susan van der Hijden vertelt over de Ploegscharenbeweging in de VS en Europa. Met video Seeds of Hope. Jeannette Noelhuis, Klieverink 217, A'dam Z.O. Vooraf mee-eten kan; wel even bellen. Org: Jeannette Noelhuis. Info: 020-6994320.

sloten. Grenshospitium, Tafelbergweg 10, A'dam-Z.O. Om 13:30 verzamelen bij metrostation. Holendrecht (uitgang AMC). Org: Thich Nhat Han-groep (boeddhist. traditie) Info: 020-6994320 (Susan, Jellie of Frits).

Ma 20 - do 23 mrt

Global Cultural Diversity Congress: groots opgezette internat. anti-racisme-conferentie. Cardiff, Wales (UK). Org: Commission for Racial Equality, Londen: (+)0171-8287022. Info: Email: info@cre.gov.uk, www.binternet.com/~gdc2000

Di 21 mrt

Anti-racisme-dag Wereldwijd acties. Info: 020-6834778 (UNITED) of 020-6766710 (Nederland Bekent Kleur).

Za 25 mrt

13:00-14:00

Wake om aandacht te vragen voor politieke verdwijningen in Turkije. Solidariteit met Zaterdagmoeders Istanbul. Plein voor Catharinakerk, Eindhoven. (elke laatste zat v/d maand). Org: ICAD, met steun van groot aantal Eindhovense org.'s. Info: 040-2517607

Za 25 - zo 26 mrt

Actie- en doe-conferentie: "Veiligheid, een kwestie van militairen?". Vlaanderen. Info: Vrede 0032-9/233468 of Forum van Vredesactie: 0032-2/6487583.

Zo 26 mrt

14:00-15:00 Solidariteitswake bij Grens'hospitium', waar kansloze asielzoekers zitten opgesloten. Grenshospitium, Tafelbergweg 10, A'dam-Z.O.

Om 13:30 verzamelen bij metrostation. Holendrecht (uitgang AMC). Org: Doopgezind-Remonstranten. Info: 020-6994320 (Susan, Jellie of Frits).

29 april

Konining Beatrix bezoekt Leiden

Drie jaar EuroDusnie!!!!!!

31 maart, 1 en 2 april

Voor meer informatie over de drie jarig bestaans festiviteiten van EuroDusnie zie de roze EuroDusnie maand agenda, bezoek de website <http://dsl.nl/eurodusnie>, bel ons op en let op voor posters en flyers om je heen.

passee-partout voor drie jarig bestaansfeest van EuroDusnie

De entree is tijdens de drie jarig bestaansfestiviteiten iedere avond Fl 7,50, om zo de ksten voor bands en acts te dekken. Je kunt ook een passee-partout kopen voor Fl 15,— zodat je de derde avond gratis naar binnen kunt. Deze schitterende aanbieding kun in handen krijgen door Fl 15,— over te maken op giro 6842972 ter name van EuroDusnie, Leiden en onder vermelding van je naam en adres. Je krijgt 'm dan thuis opgestuurd. Je kunt de passee-partout ook op vrijdag aan de deur kopen.